

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Бацанова В.В.

магістр,

Київський університет культури

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ПРОСТОРОВО-ПРЕДМЕТНОГО СЕРЕДОВИЩА

Дизайн інтер'єру (дизайн середовища) пов'язаний із людиною і відноситься до декоративно-прикладного мистецтва та наук про створення людиною певного середовища. Ця сфера включає архітектуру, географію, міське планування, ландшафтну архітектуру, дизайн інтер'єру тощо. Крім того дизайн середовища охоплює такі міждисциплінарні сфери як збереження історичної спадщини та дизайн освітлення. Остання набуває своєї популярності у зв'язку із розвитком сучасних технологій та різних видів сучасного мистецтва. Дизайн середовища має великий вплив на формування сучасних продуктів промислового дизайну, наприклад таких як інноваційні автомобілі. Сьогодні дизайн середовища включає також екологічну складову та питання сталого (стабільного) розвитку [2, с. 79]. Це пов'язано перш за все із розвитком суспільства і намаганням людини зберегти ресурси землі.

Оскільки продуктом дизайну середовища є проект, що орієнтований на моделювання просторового середовища, його сприйняття безпосередньо пов'язане із сприйняттям людиною свого оточення. Проект не лише є продуктом вираження автора через певні форми, що несе у собі певний зміст, а й допомагає людині сформуванню певний простір – середовище [1, с. 197].

Для дизайну середовища, і його розвитку важливими є такі засади проектування середовища:

– людина – як основний елемент середовища, носій соціокультурних традицій і виконавець усіх функціонально-технологічних процесів;

– дизайн загалом – діяльність, яка містить такі структурні елементи: суб'єкт (дизайнер, споживач), об'єкт (дизайнерський продукт),

ситуаційний стан (людина, предмети, їх взаємодія, умови для діяльності), середовище;

- визначення функціонального навантаження кожному виміру простору;

- збереження природного середовища;

- створення умов для соціальної і просторової адаптації людини у просторово-предметному середовищі;

- врахування навантаження емоційно-художніх можливостей застосованих засобів дизайну;

- використання традиційних та нових екологічно безпечних матеріалів;

- вивчення і врахування змісту середовища, його функціонального навантаження;

- доцільність і раціональність використання матеріалів при створенні дизайн-продукту;

- поєднання візуальних і звукових ефектів з урахуванням їх навантаження;

- ряд інших напрямів, що грають важливу роль при розробці проекту природного середовища.

Представлений перелік не є вичерпним. Проте, його наявність свідчить про важливість застосування концептуального підходу при проектуванні просторово-предметного середовища.

Дизайн середовища, який ми розглядаємо як проектування предметно-просторового середовища, виконує такі важливі функції: формування естетичних смаків людини, виховання почуття краси і гармонії та створення комфортного середовища. Це функціональне спрямування і становить суть дизайну середовища.

Дизайн як вид діяльності дуже тісно пов'язаний із творчістю, тому за багатолітню історію неодноразово зазнавав впливу різних художніх стилів, течій (наприклад модерн, авангард тощо) [1, с. 36]. Тому не слід забувати, що саме мистецтво і культурні коди суспільства формують смаки людини та середовище. Дизайн в свою чергу взаємодіє з мистецтвом і допомагає розкрити світ мистецтва.

Окремо слід згадати про новий напрям дизайну, як ергономіка, завданням якого є врахування людського фактора при проектуванні сучасного середовища. Саме тому ми розглядаємо сьогодні дизайн середовища, зокрема дизайну інтер'єрів експозицій та виставок, з позиції ергономіки, тобто створення комфортних умов для людини. Дизайнер,

який проектуватиме таке середовище має оволодівати навичками психолога і соціолога, для того щоб врахувати людський фактор при підготовці проектного рішення для виставки [3, с. 14].

Отже, можемо зробити висновок, що зміни, які відбулися у підходах до формування гармонійного середовища людини, спостерігаються не лише з позиції дизайнера – вони прослідковуються у характері очікувань адресата – людини. Сприйняття дизайн-продукту на початку ХХІ століття інше ніж те, що було сто років тому. Дане дослідження має показати, які є сьогодні приклади таких дизайн-продуктів, як виставки і особливості формування їх змісту.

Список використаних джерел:

1. Мигаль С.П. Дизайн середовища: проблеми та перспективи / С.П. Мигаль // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2012. – № 728. – С. 197–203.
2. Основи дизайну: навчальний посібник / В.Я. Даниленко. – Київ: Ін-т змісту і методів навчання, 1996. – 92 с.
3. Теорія та методологія дизайну: навч.-метод. посібник / С.В. Прищенко / за ред. проф. Є.А. Антоновича. – К.: Альтерпрес, 2010.

Деберін Д.О.

студент,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

FASHION-ІЛЮСТРАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОЇ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Сьогодні, в епоху гаджетів та соціальних мереж, колись витіснена фотомистецтвом, fashion-ілюстрація знову набирає популярність. Митці цього жанру стають всевітньо відомими, співпрацюючи з провідними дизайнерами та брендами. Такі ілюстрації все частіше прикрашають вітрини різноманітних брендів та публікуються у модних виданнях, на кшталт Vogue, Vanity Fair, Harper Bazaar's та багатьох інших.

Fashion-ілюстрація супроводжує індустрію моди щонайменш одне сторіччя, будучи однією з основних форм графічного мистецтва.